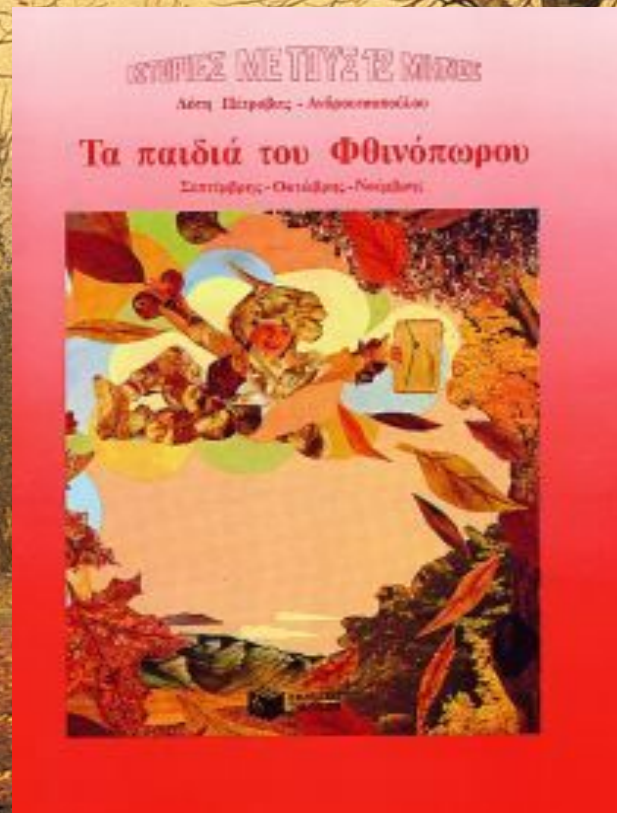

Η υπόσχεση του Νοέμβρη

Βιβάλντι-Φθινόπωρο

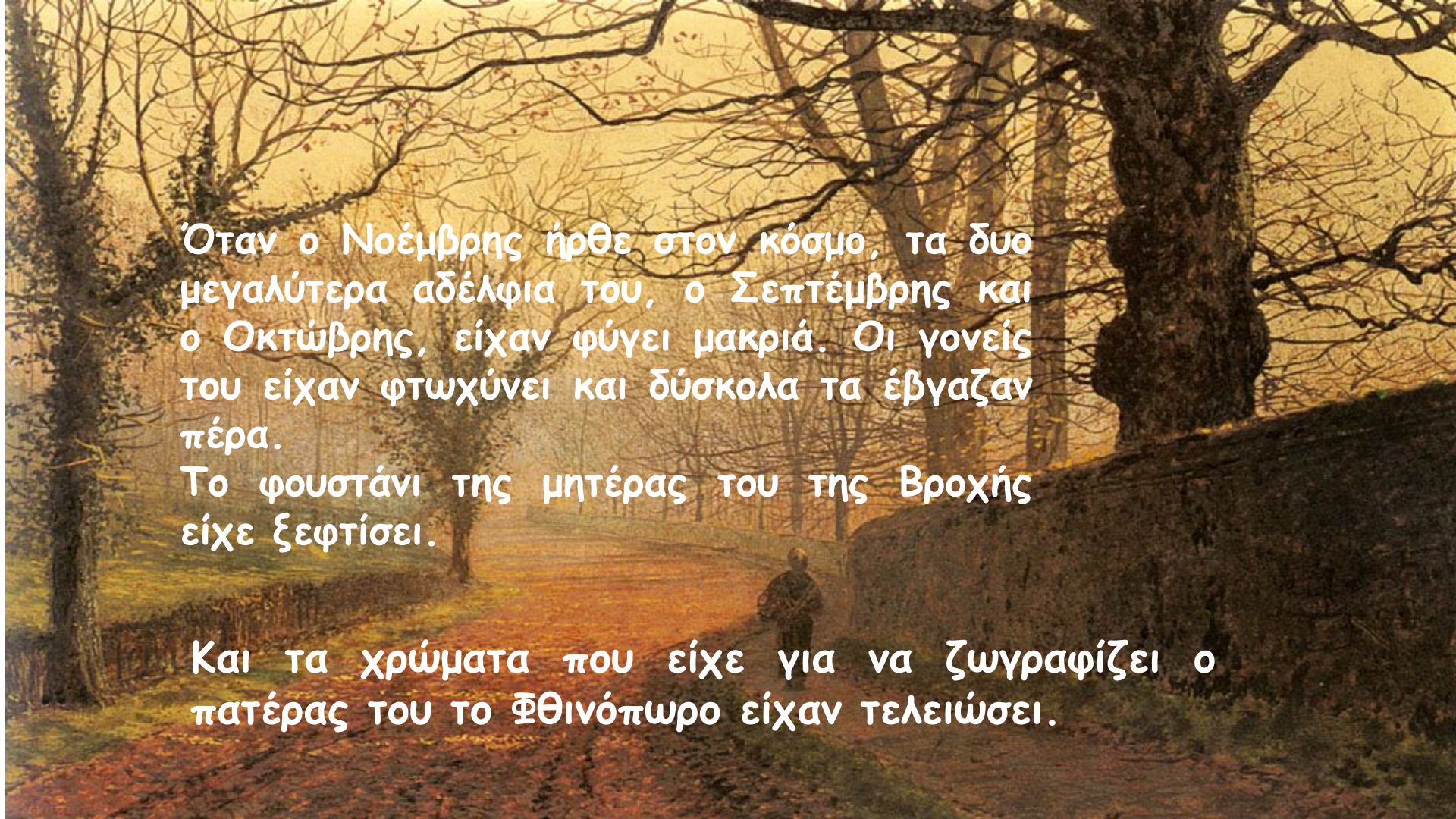
Ένα παραμύθι για ένα από...

Από τη σειρά:
Ιστορίες με τους 12 μήνες

Τα παιδιά του Ψθινόπωρου

της Λότη Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου

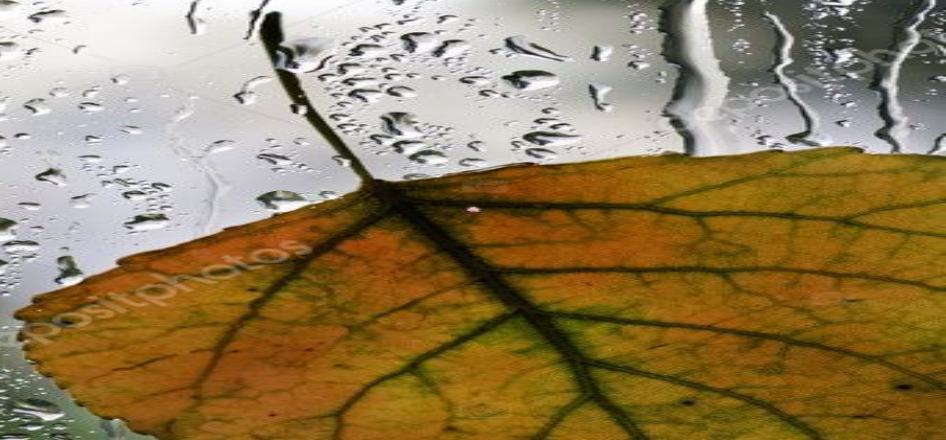
A painting of a forest in autumn. The scene is bathed in a warm, golden light, suggesting a sunset or sunrise. The trees are mostly bare, with some sparse, dry leaves clinging to their branches. A path winds through the forest, and a small figure of a person is walking away from the viewer in the distance. The overall mood is quiet and contemplative.

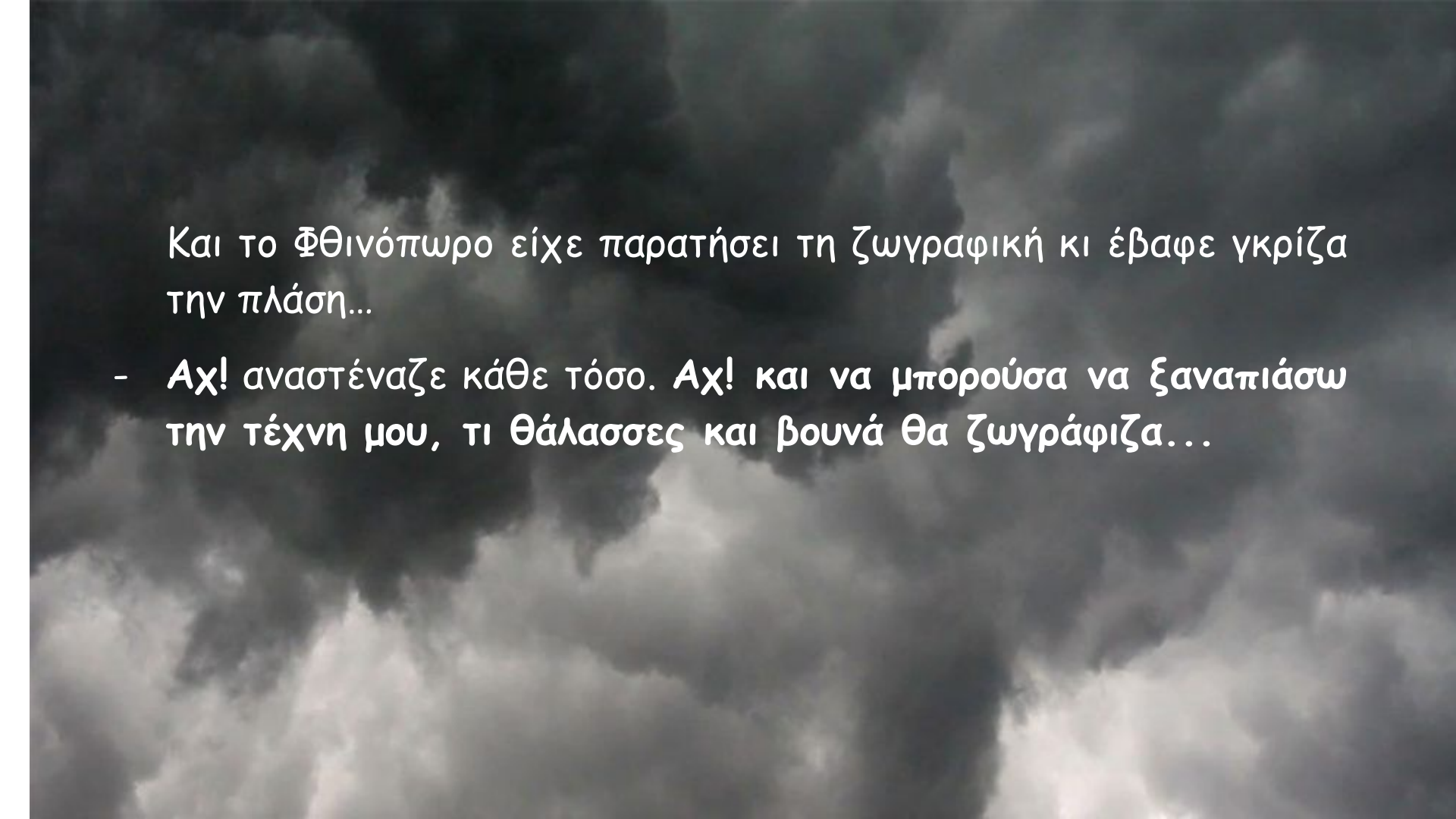
Όταν ο Νοέμβρης ήρθε στον κόσμο, τα δυο μεγαλύτερα αδέρφια του, ο Σεπτέμβρης και ο Οκτώβρης, είχαν φύγει μακριά. Οι γονείς του είχαν φτωχύνει και δύσκολα τα έβγαζαν πέρα.

Το φουστάνι της μητέρας του της Βροχής είχε ξεφτίσει.

Και τα χρώματα που είχε για να ζωγραφίζει ο πατέρας του το Φθινόπωρο είχαν τελειώσει.

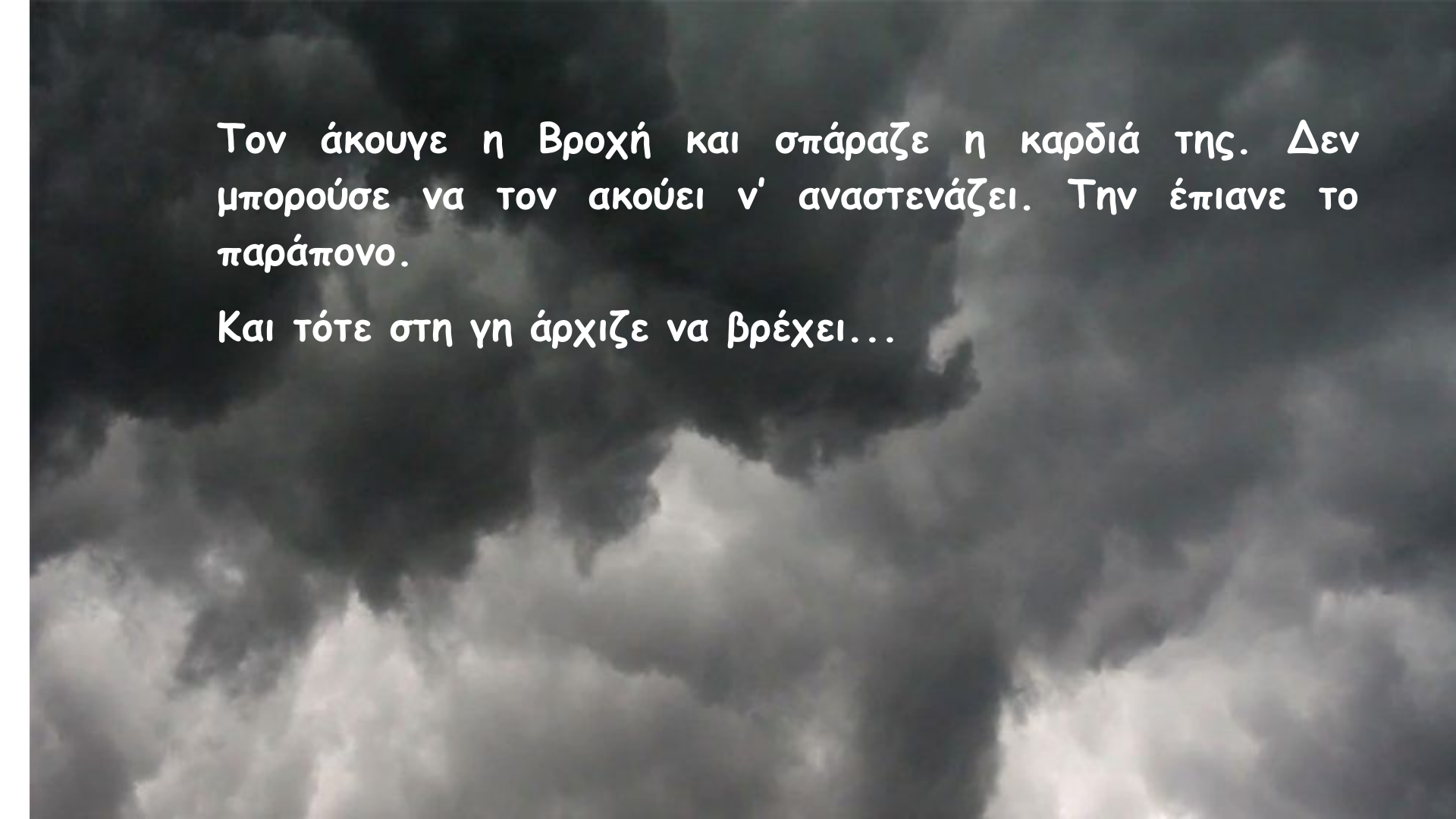
Έτσι η κυρα-Βροχή ξενόπλενε,
πότε δω, πότε εκεί, όλη μέρα.

Και το Φθινόπωρο είχε παρατήσει τη ζωγραφική κι έβαφε γκρίζα την πλάση...

- **Αχ!** αναστέναζε κάθε τόσο. **Αχ!** και να μπορούσα να ξαναπιάσω την τέχνη μου, τι θάλασσες και βουνά θα ζωγράφιζα...

Τον άκουγε η Βροχή και σπάραζε η καρδιά της. Δεν μπορούσε να τον ακούει ν' αναστενάζει. Την έπιανε το παράπονο.

Και τότε στη γη άρχιζε να βρέχει...

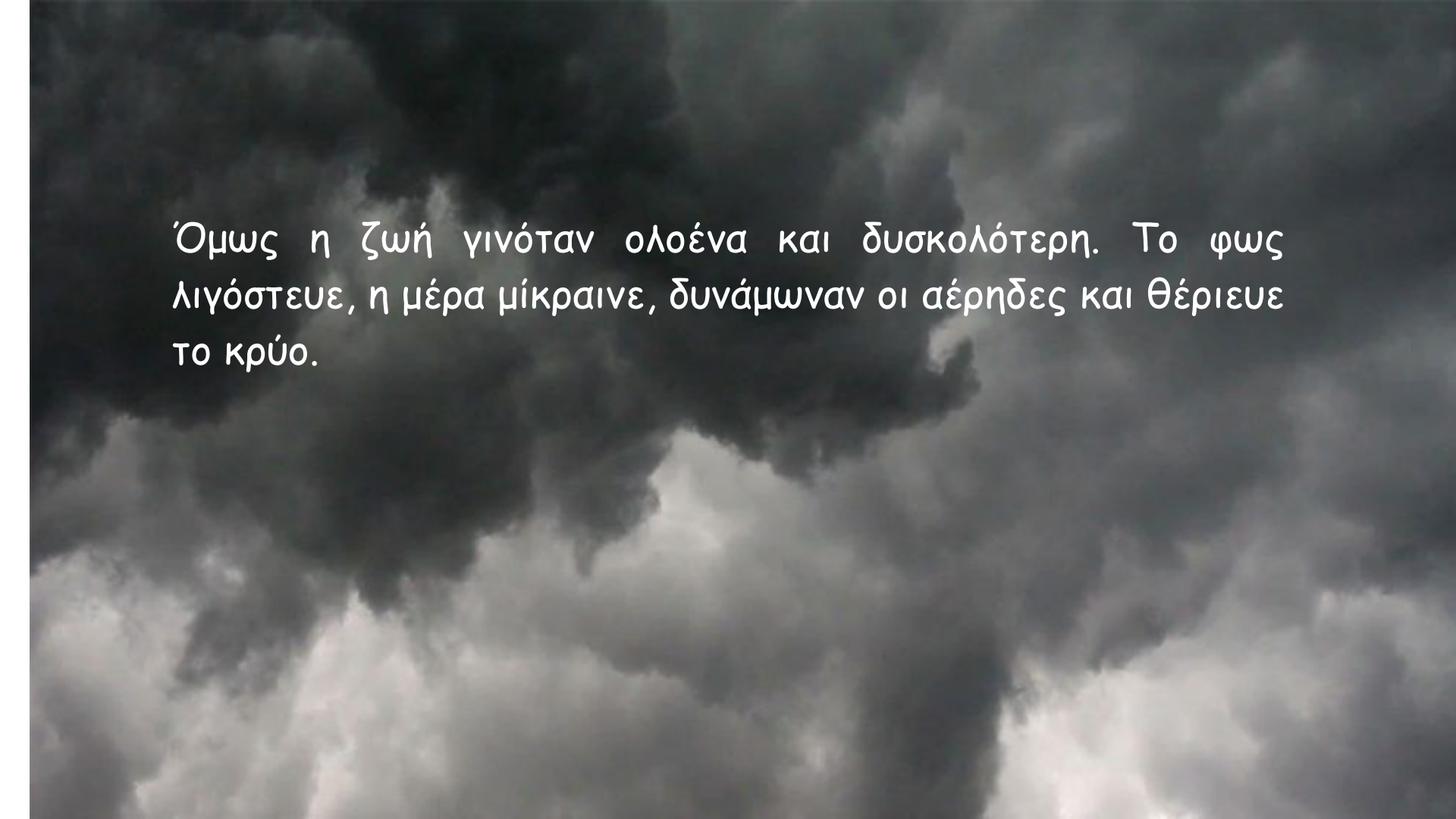
**Μιμούμαστε τον ήχο σιγανής βροχής και μετά δυνατής
με χτύπημα των δαχτύλων.**

Ο Νοέμβρης έβλεπε τους γονείς του
θλιμμένους και λυπόταν κι αυτός...

“Μόλις μεγαλώσω λιγάκι, θα βρω μια
δουλειά να τους ξεκουράσω” υποσχόταν στον
εαυτό του.

“Θέλω κάποτε να τους δω και τους δυο να
χαμογελάνε”.

Όμως η ζωή γινόταν ολοένα και δυσκολότερη. Το φως λιγόστευε, η μέρα μικραίνει, δυνάμωναν οι αέρηδες και θέρριευε το κρύο.

Γινόμαστε δέντρα και μιμούμαστε τον ήχο του
ρα...

- Αχ! βαριαναστέναζε το Φθινόπωρο...

“Πάει η ζωγραφική μου. Πάνε τα ωραία μου χρώματα και τα σχέδια που είχα στο νου μου. Δε θα ξαναζωγραφίσω ποτέ πια, φαίνεται...”

Τ' άκουγε τα λόγια τούτα η Βροχή και πολύ πικραινόταν. Ο άντρας της ήταν σπουδαίος ζωγράφος και τα μόνα πινέλα που έπρεπε να πιάνει στα χέρια του ήταν τα πινέλα της ζωγραφικής. Δεν μπορούσε να τον νιώθει να βαριαναστενάζει. Την έπαιρναν τα δάκρυα. Και τότε στη γη έπιανε μόρα γερή.

Μιμούμαστε τον ήχο δυνατής βροχής με χτύπημα των δαχτύλων.

Έβλεπε ο Νοέμβρης έτσι απελπισμένους τους γονείς του και ταραζόταν.

- Δεν πάει άλλο! Θα βρω αμέσως κι εγώ μια δουλειά. Κάτι θα βρω να κάνω, να τους βοηθήσω. Θέλω γρήγορα να δω χαρούμενους τη μάνα και τον πατέρα μου.

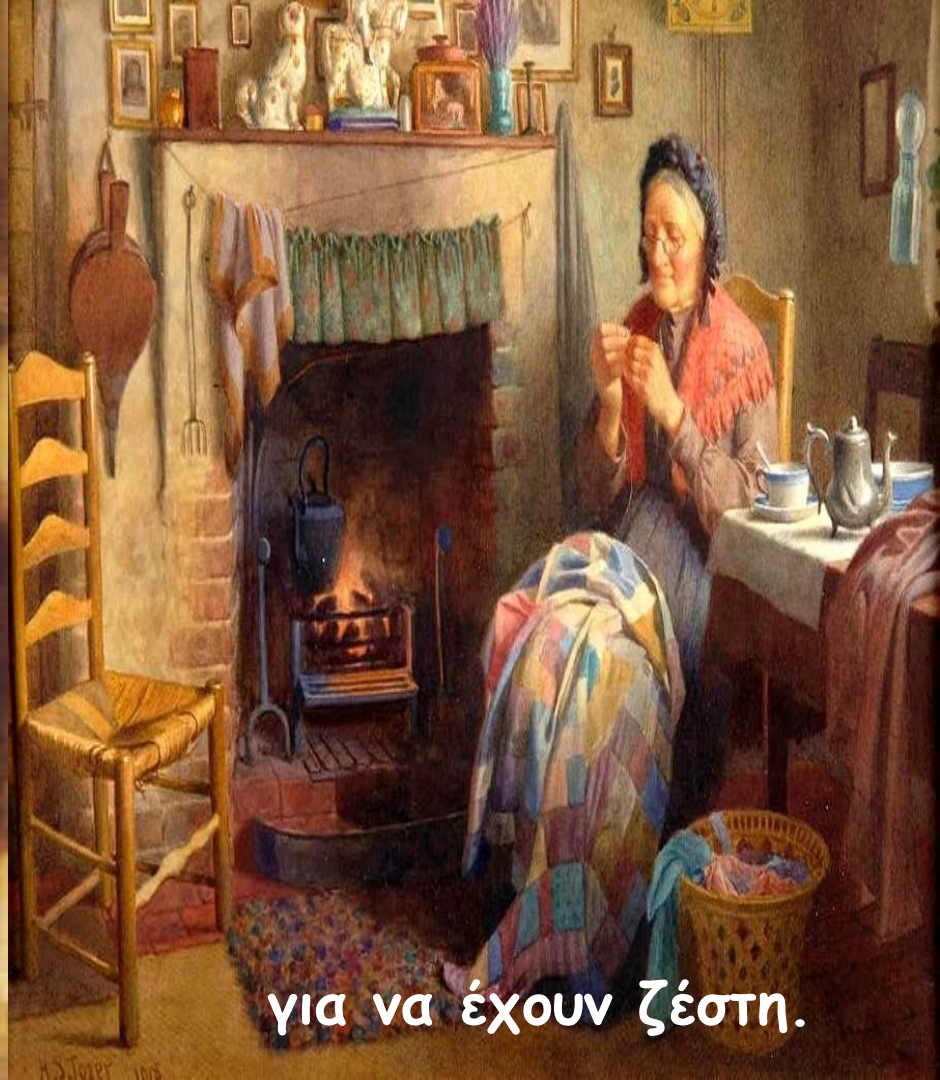
Κατέβηκε, λοιπόν, το άλλο πρωί στη γη κι άρχισε να κάνει
Θελήματα...

Πρώτα θύμισε στους
ανθρώπους να ετοιμαστούν
για το χιόνι που θα
ερχόταν.

Να φροντίσουν για ξύλα ,
κάρβουνα και πετρέλαιο

για να έχουν ζέστη.

Να βγάλουν τα χοντρά τους
τα ρούχα. Να βάλουν
στρωσίδια στα σπίτια τους.

Ύστερα έβαλε ένα χεράκι να μαζευτούν οι ελιές.

Τέλος έσπρωξε τον καιρό να ωριμάσουν...

τα καρύδια και άλλοι καρποί

Κουράστηκε αλλά τα κατάφερε πολύ καλά. Σε λίγες μέρες γύρισε σπίτι του με τα χέρια γεμάτα. Κρατούσε για τον πατέρα του...

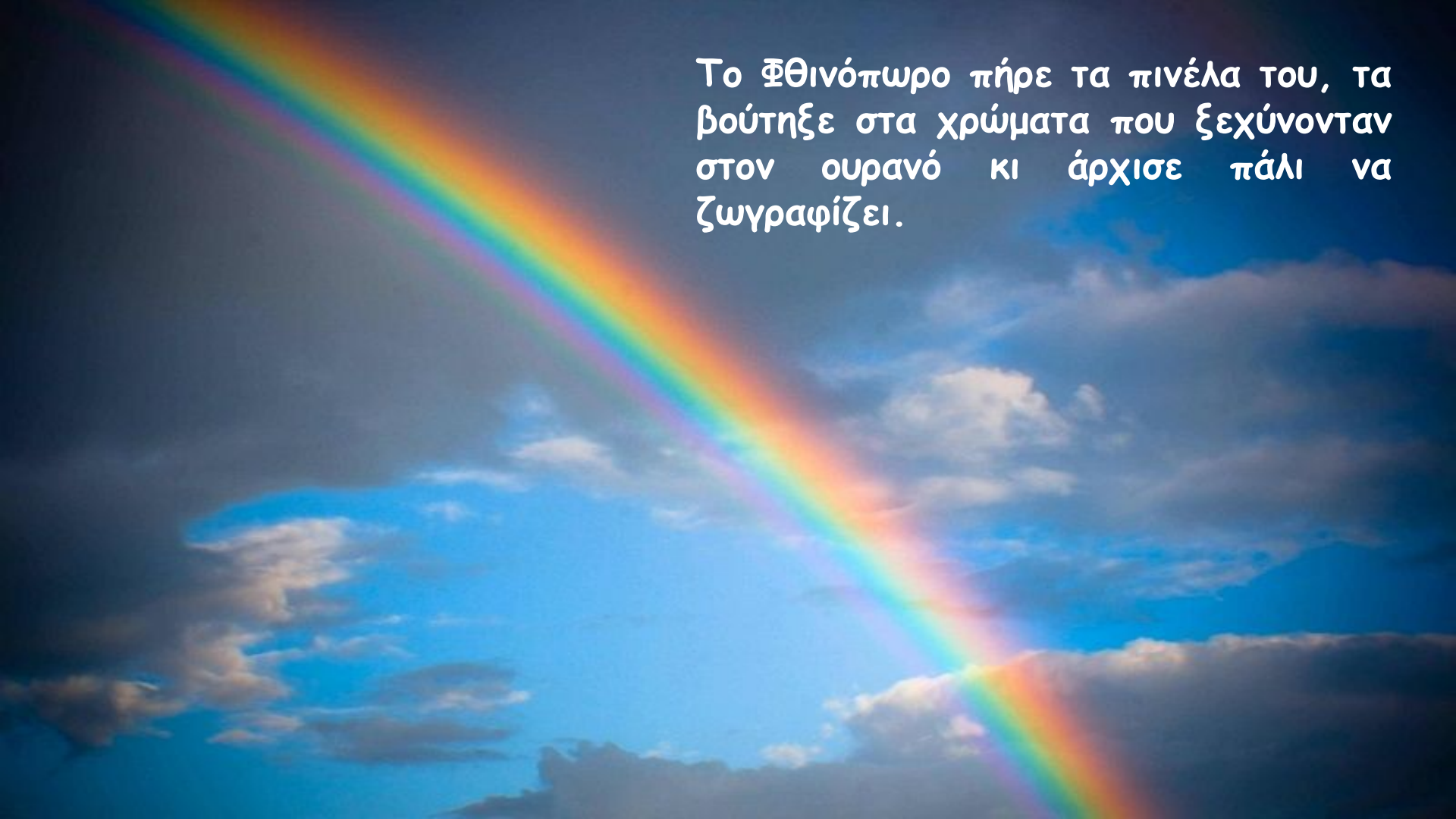
ένα βαρελάκι κρασί

και μια πιατέλα μουσταλευριά για τη μάνα του

A vibrant rainbow arches across a blue sky filled with scattered white clouds. The rainbow's colors are bright and distinct, transitioning from red at the top to violet at the bottom. The sky is a deep, clear blue, and the clouds are soft and white, adding texture to the scene.

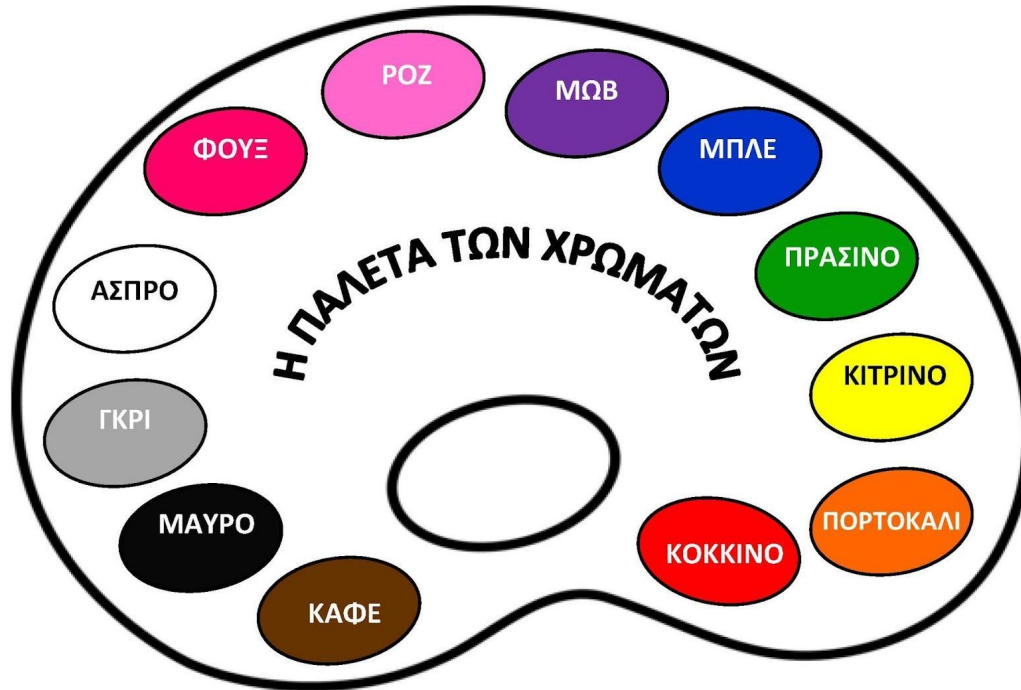
Μόλις τον είδε η κυρα-Βροχή
χαμογέλασε. Τα μάτια της στέγνωσαν.
Και τότε έλαμψε ένα πελώριο ουράνιο
τόξο.

A vibrant rainbow arches across a blue sky filled with scattered white clouds. The rainbow's colors are bright and distinct, transitioning from red at the top to violet at the bottom. The sky is a deep, clear blue, and the clouds are soft and white, adding texture to the scene.

Το Φθινόπωρο πήρε τα πινέλα του, τα βούτηξε στα χρώματα που ξεχύνονταν στον ουρανό κι άρχισε πάλι να ζωγραφίζει.

Βοηθάμε το Φθινόπωρο να επιλέξει από την παλέτα του
τα κατάλληλα χρώματα για να ζωγραφίσει.

[Βιβάλντι-Φθινόπωρο](#)

Γινόμαστε ζωγράφοι και ζωγραφίζουμε
εικόνες φθινοπωρινές από την ιστορία του Νοέμβρη.

Βιβάλντι-Φθινόπωρο

Ο Νοέμβρης, όταν έγινε τριάντα ημερών
αγκάλιασε τον πατέρα του, φίλησε τη μητέρα
του κι έφυγε να βρει τα δυο του αδέρφια...

Τι λέτε να βοηθήσουμε τον Νοέμβρη να βρει τα αδέρφια του;

Θα χρειαστεί να πάρει μαζί του την ταυτότητά του. Ας τον βοηθήσουμε να τη συμπληρώσει...

